ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ผลของโปรแกรมการฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจต่อความสามารถ ในการทำหน้าที่ของร่างกายและความเครียดในผู้ป่วยโรคกล้าม เนื้อหัวใจตาย

ชื่อผู้เขียน

นางสาวพัชราพร เถาว์พันธ์

พยาบาลสาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์ คร. ศิริรัตน์	ปานอุทัย	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ลคาวัลย์	ภูมิวิชชุเวช	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร. ทวีลักษณ์	วรรณฤทธิ์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ฉวีวรรณ	ยงนัถ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันทวี	เชื้อขาว	กรรมการ

าเทคัดย่อ

โรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเกิดจากความไม่สมดุลระหว่างเลือดที่ไปเลี้ยงกล้ามเนื้อหัวใจ กับปริมาณออกซิเจนที่กล้ามเนื้อหัวใจต้องการ เมื่อเกิดโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายขึ้นจะมีผลกระทบต่อ ผู้ป่วยคือ ทำให้ความสามารถในการทำหน้าที่ของร่างกายลดลงและความเครียดสูงขึ้น ซึ่งวิธีที่จะ ช่วยลดผลกระทบดังกล่าวได้คือ การฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจ ซึ่งในปัจจุบันโปรแกรมการฟื้นฟู สมรรถภาพหัวใจเพื่อช่วยเพิ่มความสามารถในการทำหน้าที่ของร่างกาย และลดความเครียดยังไม่ ชัดเจนเพียงพอ การวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการฟื้นฟูสมรรถ ภาพหัวใจต่อความสามารถในการทำหน้าที่ของร่างกาย และความเครียดในผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัว ใจตาย กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายที่มารับการรักษาที่หอผู้ป่วยโรคหัวใจและ หลอดเลือด และแผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลอุตรดิตถ์ ระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2544 เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจำนวน 30 ราย แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบ กุม กลุ่มละ 15 ราย กลุ่มทคลองได้รับโปรแกรมการฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจจากผู้วิจัย ส่วนกลุ่มควบ กุมได้รับการพยาบาลตามปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป แบบประเมินความสามารถในการทำหน้าที่ของร่างกาย มีความเชื่อมั่นทคสอบซ้ำเท่ากับ .96 แบบ วัคความเครียด (Symptoms of Stress Inventory [SOS]) ซึ่งแปลเป็นภาษาไทยโดย มาจอรี เอ เมคกะ (Majorie A Muecke) และคัดแปลงให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัย มีค่า ความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ .95 และโปรแกรมการฟื้นฟูสมรรถภาพหัว ใจที่สร้างขึ้นโดยใช้กรอบแนวคิดของชมรมฟื้นฟูหัวใจ สมาคมแพทย์โรคหัวใจแห่งประเทศไทยใน พระบรมราชูปถัมภ์ (2542) การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปใช้สถิติเชิงบรรยาย และการวิเคราะห์ความ แปรปรวนแบบทางเคียวเมื่อมีการวัดซ้ำ

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

- 1. กลุ่มทคลองภายหลังได้รับการพื้นฟูสมรรถภาพหัวใจในระยะผู้ป่วยในมีความ สามารถในการทำหน้าที่ของร่างกายไม่แตกต่างจากก่อนได้รับการพื้นฟูสมรรถภาพหัวใจ แต่ ความเครียดแตกต่างจากก่อนได้รับการพื้นฟูสมรรถภาพหัวใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- 2. กลุ่มทคลองภายหลังได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจในระยะผู้ป่วยนอกระยะแรกมี ความสามารถในการทำหน้าที่ของร่างกาย และความเครียคแตกต่างจากก่อนได้รับการฟื้นฟูสมรรถ ภาพหัวใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- 3. กลุ่มทคลองภายหลังได้รับการพื้นฟูสมรรถภาพหัวใจในระยะผู้ป่วยในมีความ สามารถในการทำหน้าที่ของร่างกายไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุม แต่ความเครียดแตกต่างจากกลุ่ม ควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกลุ่มทคลองภายหลังได้รับการพื้นฟูสมรรถภาพ หัวใจในระยะผู้ป่วยนอกระยะแรกมีความสามารถในการทำหน้าที่ของร่างกาย และความเครียดแตก ต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจสามารถเพิ่มความ สามารถในการทำหน้าที่ของร่างกาย และลดความเครียดในผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย Thesis Title

Effects of Cardiac Rehabilitation Program on Functional

Capacity and Stress among Myocardial Infarction Patients

Author

Miss Patcharaporn Thaophan

M.N.S.

Medical and Surgical Nursing

Examining Committee

Lect. Dr. Sirirat Panuthai Chairman

Asst. Prof. Ladawan Phumvitchuvate Member

Asst. Prof. Dr. Taweeluk Vannarit Member

Asso. Prof. Chaweewan Thongchai Member

Asst. Prof. Puntawee Chuekhao Member

Abstract

Myocardial infarction is myocardial oxygen demand and supply imbalance. The impact of myocardial infarction are decrease functional capacity and stress aspects of the patients. The method can reduce for those impact is cardiac rehabilitation. At date, there is no effective cardiac rehabilitation program. The purposes of this quasi-experimental study were to examine the effects of cardiac rehabilitation program on functional capacity, and stress among myocardial infarction patients. The subjects were the myocardial infarction patients admitted to the Coronary Care Unit, Out-Patient Department, Uttaradit Hospital during January to June 2001. Thirty patients were purposively selected and were assigned equally into experimental and control groups. Subjects in the experimental group were received cardiac rehabilitation program while those in the control group were cared routinely by the staff at the Coronary Care Unit. The instruments used in this study were the Demographic Data Form; the Functional Capacity Index

with the test-retest reliabilities of .96; the Stress Index translated by Majorie A. Muecke and modified by researcher, with Cronbach' coefficient alpha reliabilities of .95; and the Cardiac Rehabilitation Program developed based on the Cardiac Rehabilitation Society of Thailand (1999). Data were analyzed by using descriptive statistics and repeated one-way analysis of variance.

The results revealed that

- 1. The experimental group after receiving inpatient cardiac rehabilitation program had no significantly different functional capacity from that of before but stress had significantly different from that of before at the level of .01.
- 2. The experimental group after receiving immediate outpatient cardiac rehabilitation program had significantly different functional capacity and stress from that of before at the level of .01.
- 3. The experimental group after receiving inpatient cardiac rehabilitation program had no significantly different functional capacity from that of the control group but stress had significantly different from that of the control group at the level of .01 and the experimental group after receiving immediate outpatient cardiac rehabilitation program had significantly different functional capacity and stress from that of the control group at the level of .01.

The results of this study indicate that cardiac rehabilitation program could improve functional capacity and reduce stress in myocardial infarction patients.